

hvad der med Møte og Besvær er opreist af Godt i Børnenes Sind. Da denne Bei imidlertid er den eneste, man foreløbig kan slaae ind paa, bør den efter Commissionens Mening utvivlsomt forsøges, og Spørgsmaalet bliver da, om Skolevæsenet navnlig for Landbefolkningens Vedkommende er i en saadan Tilstand, at et godt Resultat kan ventes. Naar dette Spørgsmaal efter den nærmere Undersøgelse, Commissionen har anstillet, maa bevares benægtende, saa falder Skylden derfor mindre paa Skolernes Lærere og den i dem meddelte Undervisning, men skyldes snarere andre Forhold, som hæmme Skolens Virksomhed og svække og tildels tilintetgjøre den Subvirkning, den har paa Børnene, blandt hvilke isørigt den sorte Befolkning med Hensyn til Modtagelighed for Undervisning ikke staaer tilbage for de Hvides Børn, i enkelte Retninger endog har et særligt Anlæg f. Ex. med Hensyn til Skrivning, der i Landskolerne fandtes at staae paa et forholdsvis høit Standpunkt. Det Formaal, der her er Tale om, kan kun opnaaes ved, at Børnene tilbringe en længere Tid af Dagen i Skolen og derved under Lærernes Paavirkning, samt at Skoletvangen overholdes strengt, og endelig at Skolegangen begynder senest med det 6te og ender tidligt med det 12te Aar. En Skolegang, der som den nærværende begynder med det 6te og ender med det 10de Aar, hvor Skoletvangen er illusorisk derved, at den ikke gjennemføres med tilstrækkelig Kraft, idet der gjøres for ringe Modstand mod Forældrenes kun altfor store Tilbøjelighed til Udflugter for at holde Børnene hjemme fra Skolen, og hvor selve den daglige Skoletid kun er 4 Timer, kan umuligt yde noget væsentligt Bidrag til den Opgaves Løsning, der her er Tale om. Der bør saaledes skee gjennemgribende Forandringer i de nysnævnte Henseender, Forandringer, hvis Begrundelse tilstrækkeligt klart vil fremgaae af det Foranstaaende, medens Commissionens Anbefalser med Hensyn til Formen derfor og Gjennemførelsen deraf ville finde deres naturlige Plads under Behandlingen af Dens finansielle Forhold. Man staaer her ligeoverfor et Middel, hvis Anvendelse først kan ventes at bære Frugt efter Menneskealldres Forløb, men vil man ikke tage kraftigt fat paa Sagen ad den eneste Bei, som frembyder sig, vil man med det Samme opgive Tanken om, at Negerbefolkningen nogenstunde skal kunne hæve sig over det lave Standpunkt, hvorpaa den nu staaer. Hvad der gjør Sagen endnu mere vanskelig, er hele den sociale Opfattelse i Colonien, som, om den end vistnok i det sidste Decennium har gjort Fremskridt til det Bedre, dog fremdeles bevidst eller ubevidst modarbejder Gjennemførelsen af Tanken om Løstelsen af den farvede Befolkning til en virkelig Ligeberettigelse med den hvide. Det vilde sikkert være ubilligt ligeoverfor den sidstnævnte at beskylde den for en tom Fordom med Hensyn til Farvespørgsmaalet; der er utvivlsomt og var i høiere Grad i en tidligere Tid (hvoraf tydelige Spor endnu sees eller have i frisk Minde) i den farvede Befolknings intellektuelle og moralske Standpunkt en Hindring for den sociale Ligestillelse mellem de to Racers; men samtidigt maa det erindres, at i Meget, der nu lægges den farvede Befolkning til Last, har den hvide sin rigelige Andel, idet den langt fra at hæve den anden op til sig, ofte har benyttet sig af dens Svagheder og Laster og derved skabt en Mængde tvetydige Forhold, som nu stille sig som Hindringer for den Sammenarbeiden i social Henseende, der er en Hovedbetingelse for en hurtig Fremadskriden af det Civilisationsarbejde, der alene kan være den sikre Borgen for, at saadanne Calamiteter, som den, der nys er overgaaet St. Croix, ikke med større eller mindre Mellemrum gjentages. At de sidst stedkundne, ulykkelige Begivenheder have forøget Antipathien, som knytter sig til Farvespørgsmaalet, er naturligt, om det end neppe er med Hætte, at Oprøret er blevet karakteriseret som en Rejsning af den sorte Mand mod den hvide, efter som det snarere maa betegnes som Arbejderens voldsomme Overgreb mod den besiddende og derved tillige arbejdsgivende Klasse i Samfundet. Ligeledes